

Wat 'n pech, geld weg...

Komische en spannende toneelspel...

door

PETER VAN DEN BIJLLAARDT

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WAT 'N PECH, GELD WEG...** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PETER VAN DEN BIJLAARDT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2007 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Hilde: Kledingontwerpster. Intelligente vrouw. Licht dominant.

Ria: Dichteres. Zelfbewuste, intelligente vrouw. Buitengewoon creatief. Heeft een afschuw van geld. Goed gevoel voor humor.

Marian: Actrice. Vrolijk type. Beetje impulsief. Gevoel voor humor.

Loek: Steward en de broer van Baloe. Een intelligente man. Zeer bezorgd voor zijn zusje.

Baloe: Is verstandelijk gehandicapt. Ze gedraagt zich als een kind van 10 jaar! Denkt uitermate langzaam. Gedraagt zich constant een beetje warrig. Praat zéér monotoon en met onderbrekingen die steeds even lang duren. (*Deze zijn aangegeven met 3 ...*) In alles wat ze doet is ze echter bloedserieus.

Hermien: De domme Buurvrouw. Volkstype. Praat met een zéér plat accent! Zit helemaal nergens mee. Heeft een schelle lach.

Daan: Vader van Hermien. In het begin een uitermate beleefde man, later een zelfverzekerde rotzak.

DECOR:

In de hoek van de rechterwand is de deur naar de hal. Op 1 meter van die deur vandaan staat een klein kastje, waarop een draagbare cassetterecorder staat. Tegen de achterwand staat een boekenkast. Op de op één na bovenste plank ligt achterop de plank een cassettebandje. (*zonder doosje*). In de kast staan boeken en enkele kleine kunstwerken. Tussen deze kast en de haldeur staat een schilderij. Op 30 cm. van de linkerwand af staan (een ietsje schuin) 5 elementen. Element 1 staat tegen 2 aan. Haaks daarop staan element 3 en 4 (ook tegen elkaar aan). Element 5 staat daar weer haaks op. Ertussen staat een salontafel. Op de salontafel staan 2 stapeltjes boeken. Onder de tafel liggen enkele tijdschriften. Links naast de boekenkast staan 2 dozen, waarin nog veel boeken zitten. Rechts van de boekenkast staan 2 dozen. In een ervan zitten de koffiebekers. In de ander zit het glas wat door Baloe wordt kapotgeslagen. (*Er zit dus een hamer in de doos waarmee ze dat kan doen, zonder dat het publiek het ziet!*) Naast de haldeur tegen de achterwand 3 ligt en stapel opgevouwen dozen.

KLEDING:

Alles wordt aangegeven. Uiteraard kan men zelf bepalen wat beter is.

DE LEEFTIJDEN:

Kan men zelf aanpassen. Maar houdt er rekening mee dat de vader van Hermien wel een stukje ouder dan zijn dochter moet zijn. Bij Loek en zijn zusje Baloe kan men ook schipperen, omdat het publiek niet te horen krijgt wie er van de 2 ouder is.

BIJZONDERHEDEN:

Het spel speelt zich in de zomer af.

De deurbel moet overdreven hard gaan!

Achter de 2 elementen, die het verst van de linkerwand afstaan ligt een plankje, dat (voor het geluidseffect) voor het 'luikje' moet dienen!

GELUID:

De muziek vooraf, tussen de bedrijven door en achteraf maakt het geheel wat mooier. De muziekkus is slechts een indicatie. Heeft men een geluidsman die hier anders over denkt, dan blijven we goeie vrienden...

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

Wat 'n pech, geld weg...

Op toneel wordt via de draagbare cassetterecorder een 'heftig rock-nummer' aangezet en langzaam naar Keihard gedraaid! Tegelijk gaat het licht in de zaal uit.

DOEK

EERSTE BEDRIJF

Hilde gekleed in een oude spijkerbroek en een T-shirt. In haar handen heeft ze een schilderij. Abstract met veel schreeuwende kleuren. Ze kijkt rond.

Ria: *(Gekleed in een wijde gebloemde short en een pull-over waarvan ze de mouwen heeft opgeschoven. In haar handen heeft ze een grote stapel boeken)* Je bent toch niet serieus van plan om dat... *(bemerkt dat ze niet gehoord wordt en zet de muziek zó zacht dat het niet langer storend is)* Ben je echt van plan dat wanproduct hier ergens op te gaan hangen?

Hilde: Weet jij wat dit schilderij heeft gekost?

Ria: Iets wat duur is hoeft niet perse mooi te zijn.

Hilde: Mijn oma zei altijd... Schoonheid ligt in het oog van de aanschouwer.

Ria: *(Deurbel)* En mijn oma zei altijd... *(Zet de stapel boeken in de kast)* Als er iemand aanbelt moet je open doen. *(Af. Hilde zet het schilderij tegen de rechterwand, doet enkele passen achteruit en bekijkt het kritisch)*

Hermien: *(Op. Is gekleed in een legging in woest schreeuwende kleuren en een vréselijk strak truitje in kleuren die vloeken met de broek. Een hennarode krulletjespruik die tot halverwege haar rug hangt. Het liefst gouden of zilveren laarsjes, maar schoenen mag ook. Ze laat af en toe een korte schelle lach horen. Ook als er géén aanleiding voor is. Het woord: 'Joh!' is een stopwoordje van haar!)* Joh hé! Wat 'n bende, joh. *(Loopt met uitgestoken hand op Hilde af)* Ik ben Hermien van hierboven. *(Kijkt rond)* Dan heeft die ouwe zwerver toch nog kans gezien deze verdieping te verkopen. *(Schudt haar hoofd)* Joh! Dat had ik nooit gedacht.

Hilde: Die ouwe zwerver? Bedoel je daar meneer Van Dijk mee?

Hermien: Ja. De eigenaar van dit pand. Joh hé, is die knaap gewiekst.

Hilde: *(Beetje achterdochtig)* Maar waarom had je dat nooit gedacht?

Hermien: Joh, da's 'n heel lang verhaal. En ik denk dat jullie er nou geen zin in hebben om daar naar te luisteren. *(Hilde opent haar mond om iets te zeggen, maar Hermien gaat er dwars doorheen)* Wat 'n boeken hebben jullie, joh!

Hilde: Ik zou toch graag van je horen waarom meneer Van Dijk...

Hermien: Zég! Hebben jullie soms zin in koffie? Heb ik zo gezet, joh.

Baloe: *(Op. Gekleed in een schots geruite rok en een T-shirt met een uitermate dwaze afbeelding. Fluorescerend gekleurde sportschoenen. Een hele grote gekleurde bril op met (als ze kans*

ziet daarmee toneel te spelen...) dikke glazen. In haar handen heeft ze een dienblad, waarop een koffiekkan, suiker en melk en enkele lepeltjes) En toen... was er koffie.

Hermien: Hé, kijk nou joh! Nóg één! Met z'n hoe velen zijn jullie hier eigenlijk? *(Geeft Baloe een hand)* Hai, ik ben Hermien. Hermien van hierboven. Ik wilde net vragen of jullie koffie wilde, maar ik zie dat jij al hebt gezet joh.

Baloe: Ik ben Baloe... Wil je ook... 'n kopje?

Hermien: Nou, graag joh! Tegen koffie zeg ik nooit nee. *(Gaat zitten)*

Baloe: Alleen hebben we... geen kopjes. *(Ze zet het dienblad op tafel)*

Hermien: Hebben jullie natuurlijk nog niet uitgepakt? *(Staat op)* Joh! Ga ik toch even koppies halen zeker.

Ria: Wacht eens even. Ik ben net ergens bekertegengekomen. *(Kijkt in een doos. Hermien gaat weer zitten)* Hier heb ik ze al. *(Pakt er 4, zet ze op tafel en gaat ook zitten. Baloe gaat zitten en schenkt de bekertjes vol)*

Hilde: *(Gaat zitten)* Hoelang woon jij al hier?

Hermien: O, alweer 'n jaar of vijf. Nee ik lieg! Pas vier. Het eerste jaar met André. Maar dat was helemaal niks, joh. Dat figuur verbruikte al zijn energie op de krachthonk en zeven keer per week vind ik 'n klein beetje weinig, begrijp-pie-wel?

Hilde: Hè? Zeven keer per week? *(kijkt de anderen vragend aan)*

Ria: *(Scheve grijns)* En wat denk jij nou dat ze daar mee bedoelt?

Hilde: *(Kijkt Ria even aan)* Oóóóóó!

Baloe: *(Zet de beker voor Hermien neer)* Wil je er... suiker en melk in?

Hermien: Néé, joh! Helemaal niks. Ik ben zwaar aan het lijnen. *(Baloe zet de bekertjes ook voor Hilde en Ria neer. Met haar eigen beker leunt ze behaaglijk achterover)* Hánsje was 'n lieverd. Joh! Daar heb ik zes maanden mee samengewoond. Maar hij was wel verschrikkelijk onhandig. Liet altijd en eeuwig álles uit z'n poten vallen. Mij ook soms. *(Krijsende lach)* Maar gelukkig ken ik er tegen. *(Slaat hard op haar dij)* Vlees genoeg. *(Krijsende lach)* Daarna kwam Jopie. Joh! Dát was 'n zeurpiet. Ging altijd in bed liggen zeuren over hoofdpijn. Had meneer geen zin om mij lekker te *pakke*. Dan had meneer hoofdpijn. En als ik ergens een rothekel aan heb is dat wel aan zeurende kerels, die op de verkeerde momenten hoofdpijn hebben. *(Tegen Baloe)* Joh hé! Lekkere koffie, hoor meid. *(Neemt een slok)* Toen heb ik nog 'n tijdje met Pimmetje samengewoond. Maar dát was rare gozer, joh! Had nooit zin om uit te gaan. Zei ik: Zullen we naar de discotheek, gaan ,

Pim? Zei hij... (*Imiteert een zeurende mannenstem*) Daar heb ik niet zo'n zin in. (*Eigen stem*) Zullen we dan 'n bioscoopje pikken, joh? (*Zeurende stem*) Ik heb niet zo'n zin om naar de bioscoop te gaan. (*Eigen stem*) Vroeg ik 'm waar die dan wel zin in had. (*Zeurende stem*) Ik wil gewoon 'n keertje thuisblijven en 'n boek lezen. (*Eigen stem*) Joh! Nou vráág ik je? 'n Bóek lezen? Welke man (*Zet overdreven haar borst op*) heeft met mij in de buurt nou zin om 'n bóek te lezen?

Ria: (*Scheve glimlach*) Pimmetje.

Hermien: (*Kijkt haar even aan*) Ja... Pímmetje. Wat 'n stúk verdriet was dat zeg!

Hilde: Jij leest zeker nooit boeken?

Hermien: Joh, schei uit! Ík? 'n Bóek lezen? Schéi alsjeblijft uit! Daar heb ik allemaal geen tijd voor, joh!

Baloe: Ik heb 'n heel... mooi prenteboek.

Hermien: (*Kijkt haar even aan. Met een valse lach*) O ja, joh. Wat fijn voor je.

Baloe: Ik kan... niet lezen.

Hermien: O nee, joh? Heb je dat nooit geleerd, dan?

Baloe: Ik heb... nooit geleerd ook.

Hermien: Nou, maar je kan hele lekkere koffie zetten. O zo.

Ria: En met wie woon je nu samen?

Hermien: Met helemaal niemand. Ik heb even pauze genomen, joh. Zeg... waarom wonen jullie met zo velen hier?

Hilde: Wij kennen elkaar van een cabaretgroepje van vroeger. We waren toen nog wel allemaal getrouwd. Vlak na elkaar zijn we allemaal ineens gescheiden. Nou... en van het één is het ander gekomen. Loek had een heel groot huis en wij zochten naar woonruimte. Hij bood ons toen aan om zolang bij hem te komen intrekken. Eerst een weekje, maar het is iets langer geworden.

Hermien: O, d'r woont hier dus ook nog een man.

Hilde: Ja, Loek. (*hoofdgebaar richting Baloe*) Haar broer.

Hermien: Maar dan snap ik toch iets niet. Waarom zijn jullie dat grote huis dan uitgegaan?

Hilde: De hypotheek was niet meer op te brengen. Deze verdieping kost een stuk minder.

Hermien: (*Meer in zichzelf en met een speciaal toontje*) Ja, dat begrijp ik.

Ria: Hé!... Daarnet maakte jij ook al zo'n soort opmerking. Wat is er nu precies mis aan dit huis?

Hermien: (*Haalt heel diep adem*) Nou, dan zal ik 't jullie maar vertellen... (*Schuift iets naar ze toe. Met een overdreven*

samenzweerderig stemmetje) Die knaap... die hier voor jullie woonde... woonde hier nog maar heel kort.

Hilde: Hoe kort?

Hermien: Twee weken. Geen dag langer. Joh, 't is normaal dat je in 't begin even kennis maakt met je burens. Maar niks, náda, helemaal niks, joh! Nou, in ieder geval, die man die hier heeft gewoond is een maand geleden vermoord.

Hilde: Vermóórd?

Ria: Ahá! (*knikt*)

Hermien: Ja, dat zeg ik. Vermoord.

Hilde: (*Knikt heel langzaam*) Nou begrijp ik die lage prijs van dit huis.

Hermien: Ja, die sluwe smiecht van 'n Van Dijk wilde deze verdieping natuurlijk zo snel mogelijk verkopen, joh! Voordat de kopers er achter kwamen dat er hier een gruwelijke moord was gepleegd.

Hilde: (*Kijkt Hermien even aan*) Hoe gruwelijk, als ik vragen mag?

Hermien: Joh! Óveral zat bloed. (*Ria, Hilde en Baloe kijken rond*) Ja, niet in deze kamer. In de badkamer. Joh! Díe zat... hélemaal onder het bloed. Maar die heeft Van Dijk van top tot teen schoon laten maken.

Hilde: Ik weet niet of ik het nog wel zo leuk vind om hier te wonen.

Ria: Wat maakt dat nou uit? Die moordenaars hebben hier nu niets meer te zoeken. Wat voor 'n man was 't eigenlijk? Die hier vermoord is, bedoel ik?

Hermien: Joh! Volgens mij was 't 'n crimineel. En 'n hele kwaai. Ik ben 'm één keer op straat tegengekomen. Daar vertelde hij me dat hij waarschijnlijk vermoord ging worden.

Hilde: (*Verbaasd*) Een wíldvreemde man... die je nog nóóit eerder had ontmoet vertelt jou... óp straat... dat hij vermoord gaat worden?

Hermien: Ja. Éng, hè? (*Schuift wat dichterbij naar hun toe. Weer behoorlijk samenzweerderig*) Hij zei me... dat hij waarschijnlijk vermoord zou worden... En dat hij daarna... zijn huis weer zou komen bezoeken.

Ria: (*Kort blazend lachje*) Nadat hij vermoord is?

Hermien: Ja joh! Vraag mij niet hoe dat kan. Ik zeg je alleen maar wat hij me vertelde.

Hilde: (*Achterdochtig*) Daar op straat?... Toen hij jou voor de allereerste keer ontmoette?

Hermien: Ja joh! Óp straat. Vlak voor dit huis. Éng, hè?

Baloe: Ik vind 't... wel spannend.

Hilde: Is 't wel zo verstandig Baloe bij dit gesprek aanwezig te laten zijn?

Hermien: (*Wijst Ria aan*) En wie ben jij nou precies?

Ria: (*Overdreven vriendelijk*) Ik ben Ria. Weet je nog wel? Ik ben degene die je net binnen liet en je toen vertelde dat ik Ria was.

Hermien: Joh, námen?... Ben ik nooit goed in geweest, joh. Met mannen heb ik dan ook geregeld gelazer.

Ria: Ja... Veel wisselende contacten, dat maakt het leven behoorlijk ingewikkeld. En gevaarlijk ook.

Hermien: Schei uit, joh. Heb jij daar ook zo'n last van?

Ria: Nee, totaal niet.

Hermien: O... Dus jullie wonen hier met z'n vieren.

Ria: Fout, met ons vijven. Er is er nog een. Marian.

Hermien: Joh?! En waar is die nou?

Hilde: Op dit moment is ze naar een auditie.

Hermien: Wáár is ze heen?

Ria: Marian is actrice. Ze probeert een rol te krijgen bij een groepje mensen die toneel spelen. Je weet wel. Op zo'n toneel waar een heel groot gordijn voor hangt en een heleboel mensen in de zaal zitten.

Hermien: O, ze speelt tonéél! Joh, dat heb ik ook altijd zo graag gewild.

Ria: Maar dat is je zeker nooit gelukt?

Hermien: Joh! Ik viel steeds af door mijn uitspraak. Zeggen jullie nou es eerlijk, wat is daar nou verkéérd aan?

Ria: (*Geamuseerd. Grote ogen*) Helemaal niets.

Hermien: En jij? Wat doe jij?

Hilde: Ik ontwerp kleren.

Hermien: Joh! Wat leuk. Vrouwenkleren?

Hilde: Alle kleren. Zolang 't maar geld oplevert.

Ria: (*Als Hermien haar aankijkt*) Ik ben de arme sloeber hier.

Hilde: Helemaal niet. Ria schrijft prachtige gedichten. Vorig jaar hebben ze nog een bundel van haar uitgegeven.

Ria: Ja, maar dat was die uitgever z'n grootste vergissing van het jaar. Er zijn 5 exemplaren verkocht.

Hermien: Joh, wat leuk. 't Enige wat ik in mijn leven heb geschreven was één brief. En die heeft nog een scheiding opgeleverd ook. (*Als Hilde en Ria haar vragend aankijken*) 't Was 'n liefdesbrief. Ja, wist ik veel dat die gozer getrouwd was. Dat had ie me niet verteld joh! Was z'n vrouw me toch boos. Niet normaal meer joh! Dus jij schrijft gedichten.

Ria: Ja, maar op het moment ben ik mijn inspiratie kwijt.

Hilde: Dat komt ineens weer terug. Let jij maar 'ns op. En weet je wat zo grappig met die meid hier is? Als de inspiratie er is krijgt ze het altijd vreselijk koud. Ook al is het hartje zomer.

Hermien: *(Kijkt Baloe aan)* En jij? Wat doe jij?

Hilde: Baloe doet het huishouden. En dat doet ze heel goed.

Ria: En als we in de put zitten montert ze ons op.

Baloe: Maar jullie zitten... nooit in de put.

Hermien: Joh! Als ik eens in de put zit kom ik bij je langs hoor. *(Leegt haar beker en zet hem op tafel. Staat op)* En nou ga ik er vandoor, anders kom ik te laat voor m'n cursus.

Hilde: *(En Ria kijken haar verbaasd aan)* Je cursus?

Hermien: Ja, ik volg 'n cursus, joh. Moeilijk! Moeilijk! Niet normaal joh! Maar ik hou vol. Nou, jongens, als jullie me nodig hebben dan klop je maar aan m'n deur. De deur naast die van jullie. *(Af. Meteen weer op)* En bedankt voor de koffie, hè. *(Af)*

Hilde: *(Kijkt van Ria naar Baloe. Staat op en lacht)* Ik zou best wel eens willen weten wat voor een cursus dat is. Wat 'n figuur.

Ria: *(Terwijl ze opstaat)* Ja, analfabeet tot in d'r kraaienpootjes van d'r ogen, maar wat mannen betreft een wandelende encyclopedie. *(Pakt een stapel boeken van de tafel en zet ze in de kast)*

Hilde: *(Heeft het schilderij weer beet)* Nou, wat doen we hiermee?

Ria: Als we dat wangedrocht nou eens bij het grofvuil zetten.

Hilde: *(Zucht)* Wat vind jij ervan, Baloe?

Baloe: Je hebt 't... op z'n kop.

Ria: Kijk... Dat bedoel ik nou. *(Pakt de laatste stapel boeken van de tafel)* Echt... De enige oplossing is het grofvuil.

Hilde: We zullen jou bij het grofvuil zetten. Of je boeken. Moet je zien wat een boeken hé. En in die dozen zitten er nog meer.

Ria: Boeken brengen een kamer tot leven. Boeken laten zien wie er in zo'n huis woont.

Hilde: Ook al zijn die boeken niet van jou?

Ria: *(Diepe zucht)* Jij kan de dingen af en toe zo ingewikkeld maken, Hilde.

Loek: *(Op. Gekleed in het uniform van steward, compleet met schoudertas en pet schuin op zijn hoofd)* Hallo luitjes.

Hilde: Hé! Ben jij niet een dag te vroeg?

Loek: We zijn niet via Singapore gegaan. Zo, hier begint het al een beetje op een kamer te lijken. *(Baloe kijkt vanaf het moment dat Loek binnen is naar de grond. Loek ziet het)* O jee, heeft Baloe weer wat uitgehaald?

Hilde: Die zat gisteren op het politiebureau van Delft. *(naam uiteraard veranderen)*

Loek: *(Zucht diep)* Baloe! *(Baloe kijkt Loek schichtig aan)* Hoeveel keer moet ik jou nou nog vertellen dat je niet mag liften. Als je die drang krijgt om er op uit te trekken vertel het dan de anderen. Dan gaan die met je wandelen.

Baloe: Ik wilde... gaan zwemmen... Maar ik kon nergens... een zwembad vinden.

Hilde: *(Als Loek haar aankijkt)* Ze is in een vijver gesprongen en in de modder vast komen te zitten. Ze is haar schoenen kwijt. Van een politievrouw heeft ze die sportschoenen gekregen.

Baloe: *(Tilt een voet op)* Mooi, hè?

Loek: Ik ben heel erg boos op je.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto